

Κάποιος ήθελε να μονάσει αλλά δεν τον άφηνε η μητέρα του

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Διηγήθηκε ένας Γέροντας ότι κάποιος αδελφός ήθελε να φύγει για να μονάσει, αλλά τον εμπόδιζε η ίδια η μητέρα του.

Αυτός όμως δεν παραιτούνταν από τον σκοπό του και έλεγε: «Θέλω να σώσω την ψυχή μου».

Η μητέρα του αν και προσπάθησε πολύ να τον εμποδίσει, δεν τα κατάφερε και τελικά υποχώρησε στην επιθυμία του.

Έφυγε λοιπόν, έγινε και μοναχός, αλλά ξόδεψε τη ζωή του με αμέλεια.

Κάποτε πέθανε η μητέρα του και μετά από ένα χρονικό διάστημα συνέβη να αρρωστήσει κι αυτός πολύ βαριά και κάποια στιγμή ήρθε σε έκσταση και αρπάχθηκε στην κρίση, εκεί βρήκε τη μητέρα του ανάμεσα στους κατάδικους.

Εκείνη λοιπόν, μόλις τον είδε, έκπληκτη του λέει: «Τι συμβαίνει, παιδί μου; Και συ

καταδικάσθηκες να' ρθείς στον τόπο αυτό; Και που πήγαν τα λόγια που έλεγες; Θέλω να σώσω την ψυχή μου;»

Ντροπιάστηκε βέβαια μ' αυτά που άκουσε και στεκόταν καταλυπημένος μη μπορώντας να της δώσει καμιά απάντηση.

Οικονόμησε όμως ο φιλόανθρωπος Θεός και μετά το όραμα αυτό ανέλαβε από την ασθένειά του.

Και επειδή σκέφθηκε ότι από τον Θεό του έγινε μία τέτοια επίσκεψη, έγινε έγκλειστος και φρόντιζε για τη σωτηρία του, μετανοώντας και κλαίοντας για όσα μες στην αμέλειά του έκανε πιο μπροστά.

Και τόσο μεγάλη ήταν η κατάνυξή του, ώστε πολλοί τον παρακαλούσαν να υποχωρήσει λίγο, μήπως και πάθει κάποια ζημιά από το υπερβολικό κλάμα.

Αυτός όμως δεν παρηγοριόταν με τίποτε και έλεγε:

«Εάν δεν μπόρεσα να αντέξω τον εξευτελισμό από τη μητέρα μου, πως θα σηκώσω κατά την ημέρα της κρίσεως την αισχύνη μπροστά στον Χριστό και τους αγίους αγγέλους;».

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ